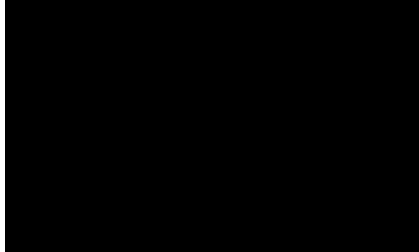

[Inici](#) > BELGRAD SOBRE L'AIGUA

Image not found

Belgrade Waterfront

© www.belgradewaterfront.com

Un dels projectes més mediàtics que viu Belgrad, i que des del seu anunci el 2014 no ha deixat de despertar un gran foc d'interessos, opinions i qüestions, va ser llançat a principis del mandat del nou govern Serbi, tractant suposadament de trobar la píndola que curaria, no només la ciutat de Belgrad, sinó el país sencer.

Es tracta d'un mega projecte que es va presentar uns mesos després de la reorganització política del país, i que es basa en enormes inversions estrangeres que suposadament convertiran la ciutat en una de les més contemporànies i que, a la vegada, aportarà un gran nombre de nous llocs de treball. Un projecte que, inevitablement, resultarà en que el món sencer posi el focus en Sèrbia com a reconegut líder regional.

Després del mencionat anunci, un dels edificis antics i emblemàtics de Belgrad, que estava en desús pel seu estat lamentable i deteriorat, en qüestió de mesos va ser restaurat i dotat de brillantor. Cal recordar que aquesta no és una activitat que es doni freqüentment en aquesta ciutat, no perquè no hi hagi edificis per restaurar, sinó perquè la falta de diners i d'acords polítics no aconsegueixen trobar una fórmula que tingui per resultat una infraestructura política sòlida amb un creixement lent, però constant. Davant d'això, les solucions es busquen en les inversions estrangeres, i, per aconseguir-les, cal oferir alguna cosa.

L'edifici restaurat està dotat d'una placa amb les inicials BW (Belgrade Waterfront), un producte de l'empresa Eagle Hills (d'Emirats Àrabs Units), i també de nombrosos banderins de la promotora que acompanyen el carrer fins a l'estació principal de trens, on es troba una gran pancarta de proporcions gegantines amb la imatge renderitzada del projecte, deixant clar als ciutadans que, si s'ha invertit tants diners en la promoció, definitivament s'està parlant d'una cosa seriosa. La idea que es transmet és que està començant un nou capítol, ple d'històries brillants on la gent de Belgrad són els protagonistes i els queda per davant un final molt feliç.

En l'interior de l'esmentat edifici, obert al públic, es troba una maqueta, que, més que als ciutadans, deixa bocabadat a qualsevol arquitecte que sàpiga el que costa fer una maqueta d'aquestes magnituds (tant econòmicament com en temps). La sorpresa és tal, que no et deixa espai per reflexionar sobre el sentit de la mateixa.

La presentació del projecte és tan ferma i definitiva que aparentment no sembla que faci falta qüestionar els processos de debat públics sobre la integració urbanística i desenvolupament

que un projecte d'aquesta escala hauria d'haver passat. Sembla ser una proposta inqüestionable, en la que ja que s'han invertit tants diners que dóna la sensació de que aquest govern sap el que es fa. Quan un es prem un moment per pensar, el que veu es una proposta molt cridanera i atractiva escenogràficament, però totalment aliena a la cultura de Belgrad.

Es proposa una torre de 200 m d'alçada, un centre comercial de 200.000 m², el desplaçament de l'estació de trens, 6.000 habitatges i centenars de milers de metres quadrats d'oficines; es parla de l'adaptació dels plans generals segons la recentment aterrada maqueta, de la nova imatge contemporània de la ciutat, d'innombrables nous llocs de treball, de la prosperitat de la indústria de la construcció, de la conversió de la ciutat en un destí turístic i, sobre tot, de la inversió estrangera de 3 ó 4 mil milions d'euros.

Evidentment, la relació entre la velocitat d'aterratge i la magnitud del projecte no ha deixat imparcial la opinió general de la professió, que ha plantejat immediatament des de qüestions conceptuals urbanístiques i arquitectòniques, fins a temes legals i de rendibilitat.

El govern està anunciant l'inici de les obres per aquesta primavera, mentre que les respostes a les preguntes com, per on anirà el transport públic?, com i on aparcar més de deu mil cotxes?, qui comprarà tots aquests habitatges i oficines?, on estan els edificis públics orientats a la cultura?, s'ha pensat realment en ells?, què passa amb les vistes protegides cap a l'escull de Belgrad que composen la identitat de la ciutat?, etc., han quedat borroses i vagues.

Tampoc es respon a temes tan importants com les valoracions sobre la capitalització del futur espai construït, o sigui, qui comprarà això, a quin preu i a quin ritme es guanyaran diners de la venda d'allò construït?, fins a quin punt participarà la ciutat en el possible benefici i quant hi guanyarà? o, al menys, quan serà capaç de tornar els crèdits que són inevitables per la preparació de la zona? Perquè els diners que ha dit que es necessiten per la preparació de la infraestructura de la zona (i que forma part del tracte amb l'inversor), la ciutat no els té.

Sobre el tema de què passarà si el benefici esperat no arriba en la quantitat suficient, no hi ha ni una paraula. Així que tot sembla una diversió de juguesques, només que, en aquest cas, la possible pèrdua no la carregaran els participants del joc, sinó els ciutadans i, probablement, unes quantes generacions futures.

Es difícil tenir una opinió fonamentada basada en les poques dades que tenim sobre els esdeveniments actuals a Belgrad. Donat que totes les qüestions polítiques (o els negocis importants) aquí semblen estar envoltats en un vel de misticisme i falta de transparència, aquest projecte no es una excepció. De manera que, com no som els que decidim i la política queda reservada pels que en saben, només ens queda observar i testificar l'evolució del projecte basat en les ràpides decisions d'uns pocs. Pàgina web oficial de BW:

www.belgradewaterfront.com [1] Branko Sekulić, Corresponsal COAC a Belgrad, Sèrbia.

[2]

Tornar [3]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://213.151.109.9/ca/content/belgrad-sobre-l%E2%80%99aigua>

Links:

[1] <http://www.belgradewaterfront.com/>

[2] <http://213.151.109.9/ca/printpdf/printpdf/5301>

[3] <http://213.151.109.9/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>